Euroopa Parlament
2024-2029

VASTUVÕETUD TEKSTID

P10_TA(2026)0187

Inimõiguslaste ja keskkonnakaitsjate Andrie Yunuse ja Muhammad Rosidi juhtumid Indoneesias

Euroopa Parlamendi 21. mai 2026. aasta resolutsioon inimõiguslaste ja keskkonnakaitsjate Andrie Yunuse ja Muhammad Rosidi juhtumite kohta Indoneesias (2026/2738(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Indoneesia kohta,

– võttes arvesse kodukorra artikli 150 lõiget 5 ja artikli 136 lõiget 4,

A. arvestades, et 2026. aasta märtsis rünnati kadunud isikute ja vägivallaohvrite komisjoni (KontraS) esindajat Andrie Yunust Jakartas happega pärast seda, kui ta oli salvestanud netisaate taasrelvastamise ja kohtuliku kontrolli kohta Indoneesias; arvestades, et neljale Indoneesia strateegilise luureagentuuri liikmele esitati süüdistus sõjaväekohtus, ehkki usaldusväärsed uurimistulemused viitavad täiendavate toimepanijate osalusele ja võimalikele käsuliinidele, ning et endiselt valmistab muret kohtuasja üleviimine tsiviilkohtualluvusest sõjaväekohtualluvusse;

B. arvestades, et keskkonnaaktivist Muhammad Rosidi, kes võitleb ebaseadusliku tinakaevandamise ja -smugeldamise vastu, langes 2026. aasta veebruaris samuti happerünnaku ohvriks;

C. arvestades, et Indoneesias aheneb kodanikuühiskonna tegutsemisruum ning sagenevad repressioonid inimõiguslaste, ajakirjanike, ametiühingute liikmete, üliõpilaste ja keskkonnaaktivistide vastu, vähemuste diskrimineerimine, kriitika mahasurumine ning vägivald Paapuas ja Lääne-Paapuas; arvestades, et hiljutiste õigusreformidega laiendati sõjaväe volitusi tsiviilsektoritele, sealhulgas sõjaväekohtute kaudu, millega kahjustatakse tsiviiljärelevalvet, piiratakse põhivabadusi ja võidakse kinnistada karistamatust;

D. arvestades, et Indoneesia on jätkuvalt üks ELi strateegilisi partnereid India ja Vaikse ookeani piirkonnas ning tähtis osaleja

piirkondliku julgeoleku edendamisel;

1. väljendab tõsist muret Andrie Yunuse ja Muhammad Rosidi vastu toime pandud rünnakute ning laiema inimõiguslaste ja keskkonnakaitsjate vastu suunatud vägivalla pärast Indoneesias; rõhutab ohtusid, millega puutuvad Indoneesias kokku keskkonnakaitsjad, ennekõike need, kes paljastavad ebaseaduslikku kaevandamistegevust;

2. kutsub ametivõime üles viima läbi mõlema rünnaku kiire, põhjaliku, läbipaistva ja sõltumatu uurimise ning mõistma tsiviilkohtutes kohut kõigi inimõiguste rikkujate, sealhulgas rikkumistele kihutajate üle, et teha lõpp karistamatusele;

3. on sügavalt mures valitsuse kavade pärast, mis võivad väljendusvabadust veelgi piirata, sealhulgas desinformatsiooni, ringhäälingut ja küberturvalisust käsitlevate seaduseelnõude pärast, samuti kavade pärast inimõiguslasi kontrollida ja sertifitseerida, et selgitada välja, kellel on õigus saada õiguskaitset;

4. kutsub Indoneesiat üles repressiivseid õigusakte uuesti läbi vaatama ja oluliselt muutma ning tagama inimõiguslastele, keskkonnaaktivistidele, ametiühingutele ja ajakirjanikele turvalise keskkonna ilma jälgimise, ahistamise ja kättemaksuta;

5. nõuab tungivalt, et EL ja liikmesriigid tihendaksid koostööd Indoneesiaga, sealhulgas kõige kõrgemal tasandil ja rahvusvahelistel foorumitel, et tegeleda halveneva inimõiguste olukorraga, eriti Paapuas ja Lääne-Paapuas, sealhulgas ELi-Indoneesia inimõigustealase dialoogi abil;

6. rõhutab Indoneesia rolli ELi strateegilise partnerina ja peamise suhtluspartnerina piirkondlike probleemide käsitlemisel alates majandusjulgeolekust ja keskkonnaseisundi halvenemisest kuni piirkondliku julgeoleku ja meresõiduvabaduseni; nõuab, et EL nõuaks kõigis oma suhetes Indoneesiaga inimõiguste-, töö- ja keskkonnaalaste kohustuste täitmist; kutsub komisjoni üles rahastama inimõiguslaste kaitset; rõhutab, kui oluline on rakendada põhjalikku tarneahelaga seotud hoolsuskohustust;

7. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi liikmesriikidele ning Indoneesia valitsusele ja parlamendile.